

at diskutere det senere på dagen, så jeg skal ikke gå i detaljer nu, men beklage, at det er tilfældet.

Må jeg derudover pege på tre andre vigtige opgaver, som også fremgik af statsministerens redegørelse. Den første er Johannesburgforhandlingerne, og jeg skal nævne to nøgleord. Det ene er en global aftale, og det andet er, at man for alt i verden husker den miljømæssige side af sagen. Jeg ved, det er besværligt, men ud over de hovedtemaer, der blev nævnt, er det utrolig vigtigt, at miljøet kommer til at stå stærkt. Det værste ville være et tilbageskridt fra Rio-ambitionerne, som blev sat for 10 år siden. Det vigtigste er, at man også her er ambitiøse og går i gang med at forberede sig, især med det sydafrikanske formandskab.

Det andet vigtige tema ved siden af udvidelsen er samarbejdet om beskæftigelsen og en holdbar udvikling af vores velfærdssamfund, det vi kalder Lissabonprocessen. De fælles retningslinjer for beskæftigelsespolitikken skal der jo tages fat på under det danske formandskab. Det er vigtigt, at man fastholder balancen mellem markedet og mennesker, mellem uddannelse og bedre job og samtidig flere job. Det er vigtigt, at vi her fastholder, at der er en forskel mellem den amerikanske vækstmodel og den europæiske vækstmodel.

Sidst, men ikke mindst, skal jeg som den tredje hovedopgave pege på fødevarerikkerhed og miljøbeskyttelse. Jeg er glad for, at dette også indgår i det vigtige katalog over de væsentligste fire-fem hovedprioriteter fra det danske formandskab.

Må jeg så gøre et par bemærkninger om asylpolitikken. Jeg har noteret mig, at integrationsministeren har ladet forstå, at regeringen vil benytte formandskabet til at foreslå en styrkelse af dette samarbejde. Jeg synes, det er vigtigt, og jeg synes, det er glædeligt, men jeg vil imidlertid samtidig opfordre statsministeren til at benytte lejligheden til at iværksætte en dialog med befolkningen om Danmarks generelle forhold til EU-samarbejdet, om retlige og indre anliggender og egentlig også bredere. Vi har en god lejlighed hertil under det danske formandskab, hvor der vil være så meget fokus på de europæiske spørgsmål.

Kl. 13.20

Vi har fra Socialdemokratiets side allerede inden valget tilkendegivet, at befolkningen efter vor opfattelse bør have lejlighed til debatmæssigt at forholde sig aktivt til vore forbehold, herunder ikke mindst forbeholdet om det retlige og

indre samarbejde. Hvis Danmark skal sikres yderligere parallelaftaler på væsentlige dele af det samarbejdsområde, som har med retlige og indre anliggender at gøre – der er jo to, vi ikke har fået på plads – er der et godt grundlag for at gøre opmærksom på, at det på længere sigt ikke er i Danmarks interesse at stå uden for det retlige og indre anliggende-samarbejde, og at det egentlig heller ikke er i Danmarks interesse at have de øvrige forbehold. Jeg synes derfor, og vi er i hvert fald klar til det, at Danmark skal tage en mere offensiv debat om sin placering i Europa fremover.

Til slut vil jeg gerne sige, at jeg synes, vi i dag ser omridset af et formandskab, der er meget præget af teknik og meget præget af sager, der skal ekspederes, men ikke i lige så høj grad er præget af visioner og af perspektiv. Hvad skal der ske efter den formelle udvidelse? Hvad skal der ske på miljøområdet, osv.? Jeg håber, at dagen i dag også vil give os grundlag for en ambitiøs, men realistisk enighed om en klar kurs under det danske formandskab, der kan skabe historie og skabe respekt omkring Danmark. Det har vi hårdt brug for, og Socialdemokratiet vil naturligvis være en konstruktiv diskussionspart, men også beslutningspart i det videre forløb i de kommende måneder.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg bemærkede, at hr. Poul Nyrup Rasmussen agtede at føre en mere offensiv debat om Danmarks fremtidige placering, og det er vi meget tilfredse med i Venstre. Det mener vi nemlig der er behov for, for vi har stadig nogle undtagelser, som i den grad er med til at sætte os uden for under formandskabet, f.eks. på det retlige område og også på forsvarsområdet. Det vil jeg gerne kvittere for, det er vi helt enige i i Venstre.

Så var der er en enkelt ting i det, som statsministeren sagde – undskyld, hr. Poul Nyrup Rasmussen, nu burde jeg have lært det – der var forkert. Den danske Øststøtte, bliver ikke reduceret de kommende år, så det med, at det går i den modsatte retning, er altså ikke korrekt. I 2001 giver vi 1,75 mia. kr., i 2002 1,9 mia. kr. og i 2003 1,9 mia. kr. Der er altså tale om en stigning i år og en fastholdelse til næste år, så det var simpelt hen ikke korrekt.

Formanden:

Så holder vi nok med det i denne omgang, tror jeg.